

ע"פ 10111/16 - טארק אל פאתח יחיא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 10111/16

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

טארק אל פאתח יחיא

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת
בתפ"ח 35120-10-15 שניתן על ידי כב' השופטים א'
קולה, ד' צרפתי ור' גלפז-מוקדי

בשם המערער:

עו"ד מוחמד ג' בארין

בשם המשיב:

עו"ד יאיר חמודות

פסק דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על חומרת העונש - 17.5 שנות מאסר בפועל בגין עבירות של ניסיון לרצח, החזקת סכין

שלא כדין וריבוי מקרים של כניסה שלא כדין לישראל. מכתב האישום המתוקן, בו הודה המערער, עולה כי המערער, יליד 1995, הינו תושב אזור יהודה ושומרון. בתאריך 8.10.2015 המערער נכנס שלא כדין לישראל, בעת שבה התרחשו במדינה באופן תכוף פיגועי דקירה על רקע לאומני. על פי האישום הראשון, המערער החליט לבצע פיגוע ולצורך כך רכש סכין, שאותה הסתיר בנעליו. מאחר שלא הכיר את ישראל, המערער בדק באינטרנט האם בעיר עפולה מתגוררים יהודים, ולאחר שמצא כי התשובה חיובית, שם פעמיו לעפולה, כשהוא מצויד בסכין. בעת ששוטט בעיר הוא הבחין בחייל לבוש מדים. הוא החליט לרצוח אותו באמצעות הסכין, בשל היותו חייל יהודי. המערער שלף את הסכין מנעלו והחל לעקוב אחר החייל. החייל הסתובב אל עבר המערער, והאחרון התנפל עליו ודקר אותו בבטנו באמצעות הסכין. החייל התמוטט ארצה והמערער דקר אותו פעמיים נוספות בחזהו. עוברי אורח ניסו להשתלט על המערער, שהמשיך לנסות לדקור את החייל. החייל הובהל לבית החולים, שם עבר שני ניתוחים בבטן, ובהמשך הועבר ליחידת טיפול נמרץ לשם התאוששות כאשר הוא מורדם ומונשם.

על פי האישום השני, המערער נכנס לישראל שלא כדין פעמיים או שלוש בשנת 2015, שהם במדינה ועבד בעבודות מזדמנות.

2. בית המשפט המחוזי התייחס בהרחבה לתסקיר שירות המבחן שממנו עולה כי המערער חי במצוקה כלכלית וכי על אף שהוא נזקק לתהליך טיפולי, הוא נעדר בשלות רגשית ואינו מגלה מוטיבציה או מסוגלות להשתלב בתהליך כזה. אי לכך, השירות לא בא בהמלצה טיפולית ביחס למערער והמליץ על הטלת ענישה הרתעתית ומוחשית בדמות עונש מאסר בפועל ומאסר מותנה משמעותי. עוד צוין בגזר הדין תסקיר נפגע העבירה שמתאר פגיעה קשה בנפגע במכלול מישורי החיים: במישור הפיזי - הוא נזקק לתקופת החלמה ארוכה כתוצאה מפגיעותיו הגופניות; במישור הנפשי עולה כי הנפגע מאופיין בתסמינים פוסט-טראומטיים ואף שוחרר מצה"ל על רקע אי כשירות נפשית; ובמישור החברתי ניכרת השלכת המעשה על הנפגע, אשר כיום מעדיף להישאר בביתו, על אף היותו פעיל מבחינה חברתית לפני האירוע.

3. מקרה זה חמור עד מאוד. המדובר בניסיון לרצוח אדם רק בשל היותו יהודי, והמערער אף הגדיל לעשות כאשר בחר ביום מעשה בחייל יהודי. רצח אידיאולוגי או ניסיון לרצח כזה פוגע לא רק בקורבן, אלא אף באושיות הדמוקרטיות. הוא מעלה את שנאת החינם בחברה לרף חדש - מהמסד עד הטפחות. האלימות מתפשטת והופכת למגוונת יותר. חברה חייבת להגן על עצמה ממעשים כאלה. כוונת העברין האידיאולוגי האלים ששואף לתוצאה קטלנית אינה מכוונת כלפי היחיד, אלא כלפי קבוצה שהקורבן הבודד נושא בעול. מטרתו של המערער הייתה להרוג חייל יהודי. המערער ניצל את מצב העניינים שבו הנפגע הלך ברחוב בעיר בישראל בשעת ערב מוקדמת תוך שהוא משוחח בטלפון.

על בית המשפט לדבר בעניין זה בקול ברור, צלול ומחמיר. כמובן, העונש חייב להיגזר על פי חוק ולהיות מידתי. החוק הוא שקובע את העונש המרבי בגין מעשיו של המערער, אך על בית המשפט לקחת בחשבון גם את מכלול הנסיבות. המערער נכנס לארץ שלא כדין לבצע את מזימותיו. לשם כך הוא קנה סכין וחקר היכן יש יהודים כדי לרצוח אחד מהם, ובחר חייל יהודי כקורבן למעשיו. לכך נוסף את תסקיר הנאשם ואת תסקיר נפגע העבירה. הראשון מציף את מסוכנותו של המערער והשני את מידת הפגיעה בנפגע, שנפל קורבן, אמנם לניסיון שלא הצליח, אך הוא נאלץ להמשיך את חייו תחת הענן השחור של המעשה. בן רגע עתידו המבטיח של הנפגע הפך להווה מלא פחד, חרדה וערעור היציבות הנפשית. כמובן, התקווה היא שהנפגע ימצא את הכוחות להשתקם מן הפגיעה.

באשר לעונש - הוא אינו מגלה חומרה יתרה. על אף שהמערער הורשע במספר עבירות, בית המשפט המחוזי

לא גזר עליו את העונש המקסימלי אף בגין העבירה החמורה, אלא התחשב במכלול הנסיבות, כנדרש. תקופת המאסר הארוכה הולמת את המקרה.

4. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, ל' בשבט התשע"ח (15.2.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
